

Ordning, hvorved man giver Kommunerne den Frihed i Bevægelsen ogsaa overfor andre Skatter, som vil være naturlig efter Op-gavens særlige Art. Det er klart, at naar man fra 3 af dette høje Tings Medlemmer, som repræsenterer det aldeles overvejende Flertal, aldeles bestemt siger, at den Frihed, som dette Forslag giver, betragter de som i høj Grad skadelig, den vil de ikke kunne være med til, nuvel, saa kan jeg ikke staa derpaa, saa maa jeg anmode om, at man vil være med til at give Kommunerne saa megen Bevægelsesfrihed, som man overhovedet efter sin Opfattelse kan forsvare at gøre det, og det er altsaa det, som jeg maa tillade mig at forhandle med det høje Tings Repræsentanter om.

Det ærede Medlem sagde om den Grundskat, jeg havde foreslaaet, at han aldeles ikke kunde begribe, at jeg havde kunnet rejse dette Forslag uden at drøfte det med Finansministeren. Nej, det vilde i Sandhed ogsaa have været mærkeligt, hvis jeg ikke havde gjort det, og selvfølgelig har jeg gjort det. Forslaget er selvfølgelig ikke forelagt i Rigsdagen, uden at alle mine Kolleger i Ministeriet, altsaa ogsaa Finansministeren, har tiltraadt det. Men naar det ærede Medlem mente, at der herigennem skete Brud paa de Forudsætninger, hvorunder Ejendomsskyldvurderingen tænkes foretaget, idet jo enhver krævede sin Frihed overfor dette Lovforslag, kan jeg ikke erkende Rigtigheden heraf. Ejendomsskyldvurderingen, Jordvurderingen, foretages, hvis Lovforslaget vedtages i dette høje Ting, saaledes at Rigsdagen staa fuldkommen frit overfor alle Bestemmelser i Fremtiden. Men den Omstændighed, at det høje Ting, medens det vedtager dette Lovforslag, giver Kommunerne en Ret til at paalægge en Grundskat, vil jo ikke i mindste Maade anfægte denne Frihed. Det er jo imidlertid klart, at hvis det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer ikke vil være med til at vedtage dette Led af Lovforslaget, kan de forhindre det, saaledes at det ikke bliver muligt at faa en Lejlighed til en saadan særlig Skat. Det ærede Medlem betragtede en saadan Skat som unyttig, urimelig og uigennemførlig. Jeg antager, at han dermed mente, at den ogsaa var uigennemfølgelig ude i Kommunerne. Hvis dette er rigtigt, hvor skulde den Kommune saa være, der vilde benytte den? Men hvis der nu er en Kommune, som vil benytte sig af denne Lejlighed, vilde det jo vise sig, at det ærede Medlem tog fejl. Jeg tror, at det ærede Medlem her overser en Kendsgerning, nemlig den, at der indenfor den angelsaksiske Verden og indenfor

den skandinaviske Verden findes enkelte Kommuner, som i Henhold til de paa-gældende Landes Lovgivning har paalagt en Skat alene paa Grunden, uden at noget saadant har været en almindelig Statsforanstaltning, omfattende alle Landets Kommuner. Der er indenfor den angelsaksiske Verden og indenfor den skandinaviske Verden Kommuner, som har Grundskatten alene, uden at det øvrige Skattegrundlag i de vedkommende Lande paa nogen Maade rokkes derved, og disse Kommuner har været vel tilfredse ved at gøre dette Skridt. Det ærede Medlem siger, at hvis nu Jordvurderingen fra Statens Side ikke gennemføres, og man saa tænker sig en Kommune gennemføre den, saa kan dette dog aldeles ikke gaa an. Det ærede Medlem siger ikke, hvorfor det ikke skulde kunne lade sig gøre. Hvorfor skulde en Kommune, som kender Værdien for alle Ejendomme indenfor sit Distrikt, ikke til Grundlag for en Skat, som skal lægges indenfor Kommunen, kunne finde det retfærdige Grundlag ved en Vurdering af Jordværdien alene? Indenfor en Kommune som Hovedstaden vil det maaske være vanskeligt at gøre det, fordi det bliver saa omfattende et Arbejde, men teknisk umuligt vil det ingenlunde være at tilvejebringe et betryggende Grundlag for en saadan Grundskat. Naar Kreditforeningerne vurderer til Optagelse af Laan i Ejendomme, begynder Kreditforeningernes Mænd med at vurdere Grunden og skal til Kreditforeningen opgive, hvad de vurderer Grunden til alene. Der foregaar altsaa i det praktiske Liv Vurderinger af Grunden alene, dette kender Kommunerne altsaa meget vel. Dette Forhold ligger derfor ogsaa til Grund for det Forslag, som i saa høj Grad vandt Tilslutning indenfor Københavns Borgerrepræsentation om Adgang til at faa en Skat paa Grundværdistigningen her i Hovedstaden.

Med Hensyn til Skatterne overhovedet vendte jo de to ærede Medlemmer, som talte for det sig snart forenende Højre, sig med megen Voldsomhed mod den Frihed, der foreslaas givet Kommunerne til at paalægge Skatten. I det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds' (Hey) Udtalelser fandt jeg en Genklang af en Udtalelse paa Børsrådet, nemlig denne, at det, man særlig vendte sig imod, var det, at der skulde kunne lægges Skat paa visse Klasser af Skatteydere, medens andre Klasser skulde kunne fritages. Det er rigtigt, det er min Hovedtanke, at naar vi skal til at opkræve overordentlige Skatter, maa Kommunerne stilles saaledes, at de kan fritage visse Klasser af Skatteydere.